

ПРИРОДОЗНАВСТВО

Вивчення природознавства передбачає ознайомлення учнів з доступними для них елементами неживої природи, будовою і життям рослин і тварин, а також організмом людини.

Зміст навчання з природознавства складає самостійні розділи: рідний край (5-й клас), нежива природа (6-й клас), рослини (7-й клас), тварини (8-й клас), людина (9-й клас).

Об'єктом оцінювання в процесі навчання природознавства учнів 5-9 класів спеціальних закладів освіти для дітей з порушеннями інтелектуального розвитку є структурні компоненти їх навчально-практичної діяльності, а саме:

1. Змістовий компонент, який характеризується відповідно до змісту навчання природознавства (емпіричні факти, уявлення, елементарні поняття) про об'єкти природи, основні ознаки живої та неживої природи; взаємозв'язки в природі; про Україну, рідний край; охорону і збереження природи; значення рослин та тварин у природі та у житті людини; особливості будови рослини; способи життя тварин; організм людини.

Знання оцінюються за:

а) правильністю (від не завжди точного до правильного відтворення навчального матеріалу);

б) повнотою: фрагментарні, неповні, повні;

в) усвідомленістю: розуміння, виокремлення головного і другорядного; переказ, пояснення;

г) дієвістю: адекватність; самостійність в умовах різної міри новизни (за зразком, аналогічні, відносно нові); надання допомоги.

2. Операційно-організаційний компонент - практичні навички та вміння, дії :

- здійснювати спостереження за змінами у природному середовищі;
- порівнювати тіла і явища природи;
- проводити елементарний дослід;
- називати деякі основні етапи виконання практичної роботи;
- працювати з підручником (текстом, ілюстрацією, планом, схемою, картою), занотовувати результати спостережень, дослідів у робочому зошиті,

дотримуватися правил поведінки у природному середовищі.

Практичні навички та вміння оцінюються:

а) за рівнем сформованості практичних умінь та навичок учня: виконує за

зразком, поясненням, за аналогією, в нових ситуаціях;

б) за ступенем самостійності навчально-практичної діяльності учня: спільно з учителем, під керівництвом, з частковою допомогою вчителя, самостійно.

3. Емоційно-мотиваційний компонент - ставлення до навчально-практичної діяльності з природознавства: ставлення до природи, до людей, до самого себе, показниками якого є:

- характер: байдуже, недостатньо виразне позитивне, зацікавлене, виразне позитивне;

- дієвість: від споглядального (пасивного) до дійового.

- сталість: від епізодичного до сталого.

Характеристики змістового, операційно-організаційного та емоційно-мотиваційного компонентів навчання дитини покладаються в основу визначення **рівнів навчальних досягнень** (I - початковий, II - середній, III – достатній) та **критеріїв їх оцінювання**, відповідних їм оцінок у **балах** (див. таблицю 1) та відповідно, для учнів з помірним ступенем інтелектуального порушення - рівнів (I – початковий, II – середній, III – достатній) (див. таблицю 2).

**Загальна характеристика рівнів навчальних досягнень
учнів з порушеннями інтелектуального розвитку легкого ступеня
I рівень – початковий.**

Учень (учениця) за безпосередньою допомогою вчителя звертає увагу на об'єкти природного оточення. За допомогою вчителя може показати природні об'єкти на великому малюнку, схемі, муляжі на парті. Допомогу сприймає не одразу, а після кількох разів детального пояснення і повторення. Ставлення до природи, до людей, до праці, до навчання байдуже.

II рівень – середній.

Учень (учениця) в основному здатний відтворити більшу частину навчального матеріалу, але допускає окремі неточності. За допомогою вчителя відповідь ілюструє прикладами з підручника/книги; за допомогою визначає окремі суттєві ознаки об'єктів, порівнює їх. Матеріал в основному розуміє, за запитаннями вчителя частково може пояснити, визначити головне і другорядне, виокремити суттєві ознаки об'єктів.

За нагадуванням вчителя проводить спостереження, виконує за зразком досліди, практичні роботи, завдання у зошиті, хоч результати їх не зовсім точні або неакуратно оформлені. Частково потребує контролю та допомоги з боку вчителя. Виявляє позитивне, достатньо стале ставлення до навчання, прагне дотримуватись правил поведінки на природі.

III рівень – достатній.

Учень (учениця) відтворює навчальний матеріал, правильно відповідає на запитання у межах програмового матеріалу. Виявляє свідоме засвоєння навчального матеріалу; встановлює найпростіші закономірності природних явищ; самостійно виконує завдання, що містяться у зошиті, підручнику. За запитаннями може пояснити практичну сутність правил охорони і збереження природи.

Виконує досліди, практичні роботи, спостереження, записи у зошиті за незначною допомогою вчителя чи самостійно. За допомогою вчителя формулює висновки.

Виявляє стале, виразно позитивне ставлення до навчання, навколишнього світу, морально-ціннісне ставлення до природи, до тварин, людей, до самого себе.

IV рівень - високий. Знання учня (учениці) є глибокими, міцними, системними; учень (учениця) вміє застосовувати їх для виконання творчих завдань, його (її) навчальна діяльність позначена вмінням самостійно оцінювати різноманітні ситуації, явища, факти, виявляти і відстоювати особисту позицію.

Таблиця 1

Рівень	Бали	Характеристика навчальних досягнень учнів з порушеннями інтелектуального розвитку легкого ступеня
Початковий	1	Учень (учениця) за допомогою вчителя фрагментарно впізнає (показує або називає) об'єкти природного оточення. Допомогу сприймає не одразу, а після кількаразового детального пояснення. Потребує постійної допомоги, стимулювання діяльності з боку вчителя. Виявляє байдуже ставлення до навчання, людей, живої природи.
	2	Учень (учениця) за допомогою вчителя епізодично показує об'єкти природного оточення. Спільно з учителем виконує окремі дії, не усвідомлюючи їх суті. Потребує постійної допомоги, стимулювання діяльності з боку вчителя. Ставлення до навчання, праці, людей, природи байдуже.
	3	Учень (учениця) за безпосередньою допомогою вчителя звертає увагу на об'єкти природного оточення, вибирає (показує/називає) природний об'єкт з декількох запропонованих. Потребує кількаразового детального пояснення і повторення з боку вчителя. Потребує постійної допомоги, стимулювання діяльності з боку вчителя. Має байдуже ставлення до навчання, праці, людей, живої природи.
Середній	4	Учень (учениця) відтворює (не завжди точно) до половини обсягу навчального матеріалу у межах вимог навчальної програми. За допомогою вчителя частково може пояснити, визначити окремі суттєві ознаки об'єктів. За допомогою вчителя, але не завжди правильно (допускаючи помилки) виконує досліди, спостерігає, виконує практичні роботи, завдання в зошиті, підручнику. Виявляє позитивне ставлення до навчання, праці, людей, природи.
	5	Учень (учениця) в основному правильно відтворює до половини обсягу навчального матеріалу, але допускає неточності. За наведеними питаннями вчителя може охарактеризувати природний об'єкт чи явище, вказати їх

		суттєві ознаки. З допомогою вчителя виконує прості завдання, застосовує набуті знання. З незначною допомогою виконує досліди, спостерігає, виконує аналогічні практичні роботи, завдання в підручнику, зошиті, хоч результати їх не зовсім точні або неакуратно оформлені. Виявляє позитивне, зацікавлене ставлення до навчання, праці, людей, природи.
	6	Учень (учениця) в основному правильно відтворює більшу частину навчального матеріалу. Матеріал в основному розуміє, за наведеними питаннями вчителя доповнює й уточнює свою відповідь, може за алгоритмом охарактеризувати об'єкт чи явище, виокремити істотні ознаки, частково встановити причинно-наслідкові зв'язки. За поясненням вчителя виконує прості завдання, застосовує набуті знання. З незначною допомогою, але не завжди точно виконує досліди, спостерігає, виконує аналогічні практичні роботи, завдання в підручнику, зошиті. Виявляє позитивне, зацікавлене ставлення до навчання, праці, людей, природи.
До ста тні й	7	Учень (учениця) здатний в основному правильно, відтворити матеріал, визначений навчальною програмою. Навчальний матеріал розуміє, майже не помиляється у відтворенні конкретних відомостей. З незначною допомогою вчителя виконує досліди, спостерігає, виконує практичні роботи, завдання в зошиті, в підручнику. Виявляє позитивне, зацікавлене ставлення до навчання, праці, людей, моральних норм, природи.
	8	Учень (учениця) правильно, в основному повно відтворює матеріал, визначений навчальною програмою. Виявляє свідоме засвоєння навчального матеріалу. Майже не помиляється у відтворенні конкретних відомостей. З допомогою вчителя відповідь ілюструє прикладами з підручника; виокремлює суттєві ознаки об'єктів, порівнює їх. За зразком правильно виконує досліди, практичні роботи, завдання в підручнику, зошиті. Нові завдання виконує з незначною допомогою вчителя. Має виразне стійке позитивне ставлення до навчання. Виявляє інтерес до навколишнього світу, морально-ціннісне ставлення до природи, людей, самого себе.
	9	Учень (учениця) правильно, в основному повно відтворює матеріал, визначений навчальною програмою. Не помиляється у відтворенні конкретних відомостей, виявляє свідоме засвоєння навчального матеріалу, пояснює, виокремлює головне і другорядне. З незначною допомогою вчителя відповідь ілюструє прикладами з підручника; виокремлює суттєві ознаки об'єктів, порівнює їх, розуміє взаємозв'язки у природі, між людиною і природою. Самостійно і правильно виконує досліди, практичні роботи, завдання в підручнику, зошиті, за допомогою формулює висновки. Нові завдання виконує з незначною допомогою вчителя, переказує спосіб його виконання. Виявляє інтерес до навколишнього світу, морально-ціннісне ставлення до природи, людей, самого себе.
Ви со ки й	10	Учень (учениця) вільно, усвідомлено відтворює матеріал, встановлюючи зв'язки з раніше вивченим; вільно відповідає на запитання; аналізує і розкриває суть явищ природи, узагальнює, систематизує знання на основі вивчених закономірностей та понять; регулярно здійснює фенологічні спостереження і робить записи в щоденнику спостережень, проводить досліди, обґрунтовано пояснює їх результати.

11	Учень (учениця) логічно і повно розкриває вивчений програмовий матеріал; аналізує і розкриває взаємозв'язки між живою і неживою природою на основі загальних закономірностей та зображає їх схематично; усвідомлює значення охорони навколишнього середовища; ретельно виконує фенологічні спостереження і робить записи з малюнками, графіками в щоденнику спостережень, проводить дослід, зіставляє їх результати
12	Учень (учениця) виявляє міцні й системні знання програмового матеріалу; виконує фенологічні спостереження, робить обґрунтовані записи в щоденнику спостережень, проводить дослід, оформляє їх результати

Таблиця 2

Сформованість життєвої компетентності
— називає населений пункт, у якому проживає; — за запитаннями визначає частини доби; — має уявлення про залежність рослин, тварин, погоди від Сонця; — знає пори року; — використовує знання про особливості погоди у повсякденному житті; — має уявлення про значення води, повітря, ґрунту для життя рослин і тварин; — має уявлення про значення корисних копалин у повсякденному житті; — має уявлення про різні групи рослин; — розрізняє вивчені рослини за назвами, малюнками; — за малюнками наводить приклади/показує зернові, овочеві, технічні, плодові, ягідні рослини; — має уявлення про правила охорони рослин; — має уявлення про різні групи тварин; — розрізняє вивчені тварини за назвами, малюнками; — за малюнками наводить приклади/показує звірів, птахів, плазунів, риб, комах; — має уявлення про правила охорони тварин; — має уявлення про значення фізкультури, спорту та ранкової гімнастики; — має уявлення про здоровий спосіб життя; харчування; режим дня; — має уявлення та намагається дотримуватись правил особистої гігієни. — має уявлення про вплив навколишнього середовища на організм людини.

Оцінювання навчальних досягнень передбачає:

- оцінювання у межах матеріалу, визначеного навчальною програмою з природознавства;
- оцінювання у межах можливостей засвоєння учнями програмового матеріалу, зумовлених особливостями їх психофізичного розвитку;
- оцінювання якісних характеристик навчальних досягнень учнів відповідно їхньому розвитку;
- оцінювання на позитивному принципі, тобто врахування рівня досягнень учня, а не його невдач.

У навчанні застосовуються такі види оцінювання: поточне, тематичне, підсумкове. Поточне оцінювання здійснюється під час вивчення учнем теми уроку. Тематичне оцінювання передбачає

виявлення навчальних досягнень учнів після вивчення однієї або кількох програмових тем. Підсумкове оцінювання здійснюється в кінці семестру і навчального року.

ІСТОРІЯ УКРАЇНИ (6-9 класи)

При оцінюванні навчальних досягнень з історії учнів з порушеннями інтелектуального розвитку необхідне враховуються основні критерії змістового, операційно-організаційного та стимулюючо-мотиваційного компонентів навчальної діяльності учнів.

1. Знання /компетентність (емпіричні факти, уявлення, елементарні поняття)

Оцінці підлягають: а) правильність (відповідність відтворюваного змісту історичного матеріалу, закладеного в навчальну програму (від не завжди точного до правильного відтворення);

б) повнота: фрагментарні, неповні, повні;

в) усвідомленість (виявлення в історичному матеріалі загальних, істотних властивостей та зв'язків і здобуття уявлень про них);

2. Навички та вміння/компетенції: оцінці підлягає рівень самостійності опрацювання навчального матеріалу, що передбачає:

- ступінь самостійності під час застосування теоретичних знань та пов'язаних з ними вмінь і навичок,

- використання допомоги на практичному (спільне виконання дії з учителем), вербальному (пояснення, підказка, вказівка), та загальному (підтримка, схвалення, активізація уваги) рівнях та допомогу в окремих випадках.

3. Ставлення до навчальної діяльності під вивчення історії України показниками якого є:

- характер: байдуже, недостатньо виразне позитивне, зацікавлене, виразне позитивне;

- дієвість: від споглядального (пасивного) до дійового.

- сталість: від епізодичного до сталого.

Характеристики знань, навичок та вмінь, емоційно-мотиваційного ставлення до навчально-практичної діяльності дитини покладаються в основу визначення рівнів навчальних досягнень учнів з порушеннями інтелектуального розвитку легкого ступеня (I - початковий, II - середній, III – достатній) та критеріїв їх оцінювання, відповідних їм оцінок у балах (див. таблицю 1) та відповідно, для учнів з порушеннями інтелектуального розвитку помірного ступеня – рівнів (I – початковий, II – середній, III – достатній) (див. таблицю 2).

Загальна характеристика рівнів навчальних досягнень

учнів з порушеннями інтелектуального розвитку легкого ступеня

I рівень – початковий

Учень (учениця) за безпосередньою допомогою вчителя звертає увагу на певні історичні події та явища. За посиленою допомогою вчителя може показати історичні об'єкти на великому малюнку, історичній карті.

Допомогу сприймає не одразу, а після кількаразового детального пояснення і повторення. Ставлення до навчання байдуже.

Потребує постійної допомоги і контролю з боку вчителя та посиленого спонукання до навчальної діяльності.

II рівень – середній

Учень (учениця) в основному здатний відтворити більшу частину навчального матеріалу, але допускає окремі неточності. За допомогою вчителя відповідь ілюструє прикладами з підручника/книги; частково може пояснити, визначити окремі суттєві ознаки певних історичних подій та явищ, але не пов'язує їх в єдиний історичний процес. Матеріал в основному розуміє.

За нагадуванням вчителя здійснює записи у зошиті, виконує за зразком практичні завдання у контурній карті, хоч результати їх не зовсім точні або неакуратно оформлені. В окремих випадках потребує контролю та допомоги з боку вчителя.

Виявляє позитивне, достатньо стаłe ставлення до навчання.

III рівень – достатній

Учень (учениця) відтворює навчальний матеріал, правильно відповідає на запитання у межах програмового матеріалу. Виявляє свідоме засвоєння навчального матеріалу; встановлює найпростіші закономірності історичних процесів; самостійно виконує завдання, що містяться у зошиті, підручнику, контурній карті.

Нові завдання виконує з незначною допомогою вчителя, переказує спосіб його виконання. Самостійно робить аналіз та узагальнення вивченого матеріалу. Висновки більш загального характеру робить за допомогою вчителя.

Має виразне стійке позитивне ставлення до навчання. Виявляє інтерес до різних історичних подій та явищ. Морально-ціннісне ставлення до минулого свого народу. Потребує вибіркового контролю вчителя.

IV рівень – високий

Учень (учениця) використовує набуті знання для вирішення нової навчальної проблеми; виявляє розуміння історичних процесів; робить аргументовані висновки, спираючись на широку джерельну базу; рецензує відповіді учнів; співставляє й систематизує дані історичних карт; синхронізує події вітчизняної та всесвітньої історії. Учень (учениця) володіє глибокими знаннями, може вільно та аргументовано

висловлювати власні судження, співвідносити історичні процеси з періодом на основі наукової періодизації історії..

Учень (учениця) системно володіє навчальним матеріалом; самостійно характеризує історичні явища, виявляє особисту позицію щодо них; уміє виокремити проблему й визначити шляхи її розв'язання; користується джерелами інформації, аналізує та узагальнює її.

Таблиця 1

Рівень	Бали	Характеристика навчальних досягнень учнів з порушеннями інтелектуального розвитку легкого ступеня
По- ча- тк- ов- ий	1	Учень (учениця) має фрагментарні елементарні уявлення з теми. Історичними поняттями не володіє. Допомогу сприймає не одразу, а після кількаразового детального пояснення. Потребує постійної допомоги, стимулювання діяльності з боку вчителя. Цікавості до вивчення історії не виявляє.
	2	Учень (учениця) за допомогою вчителя частково пізнає предмет, який вивчаємо. В певній мірі сприймає допомогувчителя. Потребує постійної допомоги і контролю та посиленого стимулювання діяльності з боку вчителя. До вивчення історії ставиться пасивно.
	3	Учень (учениця) за безпосередньою допомогою вчителя сприймає певну частину матеріалу, але не відтворює його. Має фрагментарні уявлення про події та явища, які вивчаються. Здійснює певні записи у зошит після кількаразового детального пояснення і повторення з боку вчителя. Потребує постійної допомоги і контролю з боку вчителя та посиленого спонукання до навчальної діяльності. Має байдуже ставлення до навчання.
Се- ре- дн- ий	4	Учень (учениця) за вербальної допомоги вчителя відтворює (не завжди точно) до половини обсягу навчального матеріалу у межах вимог навчальної програми. Розуміє інструкції. За допомогою вчителя частково може пояснити, визначити окремі суттєві ознаки певних історичних подій та явищ, але не пов'язує їх в єдиний історичний процес. Усвідомлює суть практичних завдань, виконує їх за зразком, але не завжди правильно (допускаючи помилки). Орієнтується в підручнику і атласі, самостійно списує з дошки. виправляє помилки відразу після зауважень. Потребує допомоги і помірного контролю з боку вчителя та часткового спонукання до навчальної діяльності. Виявляє позитивне ставлення до навчання.
	5	Учень (учениця) в основному правильно відтворює до половини обсягу навчального матеріалу, але допускає неточності. За наведеними питаннями вчителя може охарактеризувати певні історичні події та явища, не виокремлюючи причинно-наслідкових зв'язків. Відповідь не повна, недостатньо осмислена. Більшість конкретно-історичних понять розуміє, не завжди пояснюючи їх. З допомогою вчителя виконує прості завдання, застосовує набуті знання. З незначною допомогою виконує аналогічні практичні завдання в контурній карті, завдання в підручнику, зошиті, хоч результати їх не зовсім точні або неакуратно оформлені. Частково локалізує окремі історико-географічні об'єкти на історичній карті. Контролює певною мірою власні дії, здатний самостійно знайти типову помилку. Потребує допомоги і часткового контролю з боку вчителя.

До ст ат ні й		Виявляє позитивне, зацікавлене ставлення до навчання.
	6	Учень (учениця) за загальної підтримки вчителя в основному правильно відтворює більшу частину навчального матеріалу. Матеріал в основному розуміє, за наведеними питаннями вчителя доповнює й уточнює свою відповідь, може за алгоритмом охарактеризувати історичну подію чи явище. Намагається самостійно виокремлювати деякі причинно-наслідкові зв'язки. За поясненням вчителя виконує прості завдання, застосовує набуті знання, локалізує більшу частину історико- географічних об'єктів на історичній карті. Здатний самостійно виконати елементарні хронологічні завдання: співставити дату зі століттям. Конкретно-історичні поняття розуміє, але пояснює їх частково з допомогою вчителя. Потребує поточного контролю з боку вчителя. Виявляє позитивне, зацікавлене ставлення до навчання.
	7	Учень (учениця) самостійно, лише у деяких випадках за загальної підтримки вчителя, розуміє і правильно відтворює матеріал, визначений навчальною програмою. Навчальний матеріал розуміє, майже не помиляється у відтворенні конкретних відомостей. Знання ще не мають певної системи. Сформовані знання застосовує у стандартних ситуаціях. Самостійно виокремлює більшість причинно-наслідкових зв'язків. Локалізує значну частину історико-географічних об'єктів на історичній карті. З незначною допомогою вчителя виконує практичні завдання в зошиті, контурній карті та в підручнику. Конкретно-історичні та деякі загальноісторичні поняття розуміє, але пояснює їх частково. За незначної допомоги вчителя робить аналіз та узагальнення. Виявляє позитивне, зацікавлене ставлення до навчання, потребує часткового контролю вчителя.
	8	Учень (учениця) самостійно і правильно відтворює матеріал, визначений навчальною програмою, у більшості випадків правильно оперує вивченими поняттями. Історичні знання свідомі, повні, але спостерігається порушення системи знань. Сформовані знання застосовує у стандартних ситуаціях. Самостійно виокремлює причинно-наслідкові зв'язки, локалізує історико-географічні об'єкти на історичній карті, виконує хронологічні завдання. Історичні поняття розуміє та пояснює їх. За зразком правильно виконує практичні завдання в підручнику, зошиті, та контурній карті. Нові завдання виконує з незначною допомогою вчителя. Знаходить потрібну інформацію у підручнику. Самостійно, але з незначними помилками, робить аналіз та узагальнення вивченого матеріалу. Потребує вибіркового контролю вчителя. Має виразне стійке позитивне ставлення до навчання. Виявляє інтерес до різних історичних подій та явищ. Морально- ціннісне ставлення до минулого свого народу.
	9	Учень (учениця) правильно, в основному повно відтворює матеріал, визначений навчальною програмою. Усвідомлює загальноісторичні поняття, правильно оперує ними, пояснює, виокремлює головне і другорядне. З незначною допомогою вчителя відповідь ілюструє прикладами з підручника; виокремлює суттєві ознаки певних історичних подій, порівнює їх. Історичні знання (відповідно до вимог навчальної програми) свідомі, повні, але у деяких випадках несистемні. Сформовані знання застосовує у стандартних ситуаціях. Самостійно виокремлює причинно-наслідкові зв'язки, локалізує історико-географічні об'єкти на історичній та сучасній карті, виконує хронологічні завдання. Знаходить потрібну інформацію у підручнику, активно користується

		словником, додатковими текстами. Самостійно робить аналіз та узагальнення вивченого матеріалу. Самостійно і правильно виконує практичні завдання в зошиті, контурній карті. Нові завдання виконує з незначною допомогою вчителя, переказує спосіб його виконання. Потребує вибіркового контролю вчителя. Має виразне стійке позитивне ставлення до навчання. Виявляє інтерес до різних історичних подій та явищ. Морально-ціннісне ставлення до минулого свого народу.
Ви со ки й	10	Учень (учениця) самостійно і правильно відтворює матеріал, визначений навчальною програмою, у більшості випадків правильно оперує вивченими поняттями. Історичні знання свідомі, повні, але спостерігається порушення системи знань. Сформовані знання застосовує у стандартних ситуаціях. Самостійно виокремлює причинно-наслідкові зв'язки, локалізує історико-географічні об'єкти на історичній карті, виконує хронологічні завдання. Історичні поняття розуміє та пояснює їх. Знаходить потрібну інформацію у підручнику. Самостійно, але з незначними помилками, робить аналіз та узагальнення вивченого матеріалу. Потребує вибіркового контролю вчителя.
	11	Учень (учениця) правильно, відтворює матеріал, визначений навчальною програмою. Усвідомлює загальноісторичні поняття, правильно оперує ними, пояснює, виокремлює головне і другорядне. З незначною допомогою вчителя відповідь ілюструє прикладами з підручника; виокремлює суттєві ознаки певних історичних подій, порівнює їх. Самостійно виокремлює причинно-наслідкові зв'язки, локалізує історико - географічні об'єкти на історичній та сучасній карті, виконує хронологічні завдання. Знаходить потрібну інформацію у підручнику, активно користується словником, додатковими текстами. Самостійно робить аналіз та узагальнення вивченого матеріалу. До навчання відноситься позитивно, потребує вибіркового контролю вчителя.
	12	Учень самостійно та правильно відтворює навчальний матеріал. Усвідомлює загальноісторичні поняття, правильно оперує ними. Має міцні знання в межах вимог навчальної програми, використовує їх у стандартних та аналогічних ситуаціях. Самостійно виокремлює причинно-наслідкові зв'язки, локалізує історико-географічні об'єкти на історичній та сучасній карті, виконує хронологічні завдання. Називає провідних історичних діячів епохи, характеризує їх діяльність. Знаходить потрібну інформацію у підручнику, активно користується словником, додатковими текстами. Самостійно робить аналіз та узагальнення вивченого матеріалу. Має виразне стійке позитивне ставлення до навчання. Виявляє інтерес до різних історичних подій та явищ. Морально-ціннісне ставлення до минулого свого народу.

Таблиця 2

Сформованість життєвої компетентності	
–	Знаходить і показує на карті територію України, її столицю, рідний населений пункт; сусідні держави;
–	Описує видатні пам'ятки архітектури України (на основі наочних посібників);

– Знає походження назви міста (села) в якому проживають (навчаються).

Критерії оцінювання навчальних досягнень за рівнями і балами конкретизуються відповідно до навчальної програми для кожного етапу навчання.

Перевірка знань учнів здійснюється різними способами.

Найпоширенішими на уроках є усне опитування, виконання письмових і практичних завдань.

За допомогою усного опитування перевіряється засвоєння програмового матеріалу попередніх і поточних уроків. Учитель ураховує правильність відповіді, повноту знань, усвідомлення матеріалу, вміння застосовувати знання, послідовність викладу. Від учнів вимагають, щоб вони ілюстрували відповіді прикладами з підручника, могли охарактеризувати різні історичні події та явища. Робили узагальнення та висновки тощо.

Письмову перевірку здійснюють для виявлення рівня засвоєння знань, вміння відтворювати їх у певній послідовності, правильно фіксувати історичні події та явища. Певною мірою виявляється сформованість умінь і навичок, ставлення до навчальної діяльності, вчителя, самого себе. Відповідні завдання учні виконують в е-зошиті. Вимоги щодо оформлення записів аналогічні до оформлення зошитів з інших предметів. Зошит систематично перевіряють.

Практичні завдання дають змогу перевіряти вміння дітей використовувати набуті знання на практиці.

ОБРАЗОТВОРЧЕ МИСТЕЦТВО

Метою образотворчої освіти є особистісний розвиток учнів з порушеннями інтелектуального розвитку на основі досягнення цілей: освітньої (засвоєння художньо-естетичних знань та оволодіння простими графічно-практичними уміннями і навичками) та корекційно-розвивиткової (розвиток і корекція пізнавальних процесів, сенсомоторний розвиток, формування особистісно-ціннісного ставлення до реального світу та творів мистецтва, здатності до цілісного аналітико-синтетичного сприймання, потреб і здібностей до елементарної художньо-естетичної самореалізації).

Оцінювання навчальних досягнень учнів здійснюється на основі врахування рівня сформованості ключових і предметних компетентностей, що розширює можливості реалізації освітнього та корекційно-розвивиткового потенціалу навчального предмета з образотворчого мистецтва: особистісних (наявність базових художньо-естетичних якостей: адекватні ціннісні орієнтації, усвідомлене художньо-естетичне сприймання дійсності та мистецтва, емоційно-естетичний досвід, цілісні оцінні судження), соціально-комунікативних (здатність до співпраці, до спілкування і взаєморозуміння) та функціональних (предметні образотворчі знання та вміння, здатність до самостійного пошуку та оперування сигналами художньо-естетичної інформації, вміння організувати та контролювати власну образотворчу діяльність).

Об'єктом контролю та оцінювання з образотворчого мистецтва учнів з порушеннями інтелектуального розвитку 5-8-х класів є структурні компоненти їхньої навчально-пізнавальної та практичної діяльності, а саме:

1. **Знання**, обсяг яких визначений навчальною програмою з образотворчого мистецтва:

- художньо-естетичні знання (художньо-естетичні уявлення і поняття; знання про образотворче мистецтво та його роль у житті суспільства, культурному середовищі; знання опорних понять образотворчої грамоти через сприймання композиції, форми, кольору, об'єму, простору, руху, ритму, симетрії, просторових і тональних відношень тощо; знання про специфіку художньо-образної мови різних видів образотворчого мистецтва та виражальні можливості деяких художніх технік і матеріалів);

- знання про графічні дії та послідовність їх виконання.

Знання оцінюються за усвідомленістю, правильністю, повнотою, міцністю.

2. **Вміння і навички.**

Пізнавальні вміння і навички.

Оцінці підлягають:

- рівень володіння прийомами розумової діяльності: аналіз сприйманого тематичного художнього матеріалу, порівняння об'єктів, предметів за подібністю і відрізненням, виділення та узагальнення істотних ознак художнього образу, встановлення логічних зв'язків, асоціювання творів образотворчого мистецтва з життєвими явищами, вербалізація, трансферація тощо;
- ступінь сформованості вмінь виконувати інтелектуальні операції у процесі сприймання, розуміння та створення художніх образів: осмислення художньо-образотворчих завдань і кінцевого результату майбутньої роботи, розуміння різного роду інструкцій, попереднє осмислення особливостей об'єкта зображення, цілеспрямованість і планування образотворчої діяльності, здійснення контролю за своєю роботою, самооцінка образотворчої діяльності та її результатів.

Практичні вміння і навички.

Оцінці підлягають:

- рівень сформованості навичок та вмінь при виконанні художньо-образотворчих завдань: новизна умов завдання (за зразком, аналогічне, відносно нове), самостійність виконання (контроль, допомога: практична – спільне виконання дії з вчителем, показ дії; вербальна – повторний інструктаж, аналіз, пояснення завдання, запитання, підказка, вказівка; загальна – стимулювання, підтримка, схвалення, активізація уваги), характер прояву елементів творчості, уяви;
- рівень сформованості графічно-композиційних і живописних навичок: користування матеріально-технічними засобами і техніками (правильність), якість уміння володіти рукою і підкоряти рух руки контролю ока (свідомість, точність, узгодженість рухів).

3. Ставлення до навчально-пізнавальної та практичної діяльності.

Ставлення оцінюється за:

- характером і силою (байдуже, недостатньо виразне позитивне, зацікавлене, виразне позитивне, творче);
- дієвістю (від споглядального (пасивного) до дійового);
- сталістю (від епізодичного до сталого).

Характеристики знань, пізнавальних і практичних вмінь та навичок, ставлення до навчально-пізнавальної та практичної (образотворчої) діяльності учнів з порушеннями інтелектуального розвитку легкого ступеня покладаються в основу визначення рівнів навчальних досягнень з образотворчого мистецтва (I – початковий, II – середній, III – достатній) та критеріїв оцінювання навчальних

досягнень з відповідними оцінками у балах (див. Табл. 1).

Відповідно, для учнів з порушеннями інтелектуального розвитку помірного ступеня визначено три рівні навчальних досягнень з образотворчого мистецтва (I – початковий, II – середній, III – достатній) (див. Табл. 2).

Враховуючи мінімальну кількість годин на предмет образотворчого мистецтва у навчальному плані (1 година на тиждень), в основу критеріїв і норм оцінювання досягнень учнів 5-8-х класів з образотворчого мистецтва покладено таке співвідношення оцінювання структурних компонентів навчально-пізнавальної та практичної діяльності учнів, за якого пріоритетним є оцінка предметно-практичних умінь і навичок.

Загальна характеристика рівнів навчальних досягнень учнів з порушеннями інтелектуального розвитку легкого ступеня

I рівень – початковий.

Учень під безпосереднім керівництвом учителя фрагментарно сприймає та стереотипно відтворює художній образ. В образотворчій діяльності базові вміння й навички розвинені слабо, допускає значні помилки у процесі передачі форми, кольору, об'єму, простору, руху, ритму, симетрії, просторових і тональних відношень, не використовує засоби художньої виразності. У творчих завданнях обирає для зображення найпростіші й добре знайомі образи. Має байдуже або слабо виразне позитивне ставлення до навчально- пізнавальної та образотворчої діяльності.

II рівень – середній.

Учень здатний емоційно відчувати та усвідомлювати більшу частину художнього тематичного матеріалу, але художньо-естетичні знання неповні та недостатньо міцні. Матеріал розуміє, може виділити істотні ознаки, частково встановити логічні зв'язки. Виконує аналогічні художньо-образотворчі завдання, формально відтворює основні етапи їх виконання, здійснює контроль за своєю роботою. В окремих випадках потребує контролю та допомоги з боку вчителя. Має задовільний рівень правильності та свідомості графічно-композиційних і живописних навичок, володіє традиційними техніками живопису і малюнка. Самооцінка результатів образотворчої діяльності адекватна, мотивується одною істотною ознакою. Достатньо стало зацікавлене ставлення до навчально-пізнавальної та практичної діяльності.

III рівень – достатній.

Учень здатний емоційно відчувати та усвідомлювати художній тематичний матеріал у межах вимог навчальної програми. Здатний використовувати набуті знання і вміння для виконання художньо-образотворчих завдань з елементами творчості й уяви. Володіє прийомами

розумової діяльності, самостійно робить висновки. Відносно нові завдання виконує за незначною допомогою вчителя. Контролює власну образотворчу діяльність відповідно до засвоєних структур побудови малюнка, виправляє помічені та вказані помилки, адекватно критично ставиться до оцінки власних робіт. Має достатній рівень правильності та свідомості графічно-композиційних і живописних навичок, використовує виразні засоби у практичній роботі (колір, ритм, лінія, композиція тощо). Виявляє елементи новизни, прояви творчості та уяви. Самооцінка результатів образотворчої діяльності адекватна, мотивується декількома істотними ознаками. Стале, виразно позитивне ставлення до навчально-пізнавальної і практичної діяльності.

IV рівень – високий. Учень володіє тематичним художнім матеріалом у межах програми, вміє використовувати набуті знання, уміння і здібності у нових художньо-творчих завданнях, виявляє міцні знання спеціальної художньої термінології, уміння систематизувати, узагальнювати, аналізувати твори візуального (образотворчого) мистецтва, асоціювати їх з творами інших мистецтв і життєвими явищами, застосовувати набуті знання в образотворчій діяльності. Учень має свідомі знання тематичного художнього матеріалу (жанри, митці, твори образотворчого мистецтва) у межах програми, здатний систематизувати, узагальнювати, свідомо сприймати та відтворювати візуальні образи, застосовувати асоціативні зв'язки між творами образотворчого мистецтва, творами інших мистецтв та життєвими явищами. Учень свідомо послуговується мовою візуального мистецтва у роздумах, висновках та узагальненнях щодо сприймання художніх образів, має достатньо високий рівень художньо-мистецького мислення у розвитку світопізнання і світовідчуття; самостійно використовує набуті художні вміння, навички та власні здібності у творчій художній діяльності.

Таблиця 1

Рівень	Бали	Характеристика навчальних досягнень учнів з порушеннями інтелектуального розвитку легкого ступеня
	1	Учень під безпосереднім керівництвом учителя фрагментарно сприймає художній образ. В образотворчій діяльності не володіє засобами художньої виразності для створення художнього образу. Допомогу сприймає не одразу, а після деталізованого пояснення. Проявляє байдуже ставлення до навчально-пізнавальної і практичної діяльності.
	2	Учень за допомогою вчителя фрагментарно сприймає та на частковому рівні відтворює деякі художні образи. В образотворчій діяльності демонструє окремі елементарні вміння й навички. Потребує постійної допомоги та стимулювання діяльності з боку вчителя. Ставлення до навчально-пізнавальної і практичної діяльності байдуже.
	3	Учень за допомогою вчителя фрагментарно сприймає та відтворює художній образ, однозначно його аналізує, у характеристиках виявляє обмежену полярність висловлювань (добрий-злий, красиво-некрасиво). В образотворчій діяльності демонструє елементарні вміння й навички, засоби художньої виразності не використовує. Потребує постійного

		стимулювання діяльності з боку вчителя. Має байдуже або слабо виразне позитивне ставлення до навчально-пізнавальної і практичної діяльності.
	4	Учень здатний емоційно відчувати та усвідомлювати більшу частину художнього тематичного матеріалу, але художньо-естетичні знання неповні та недостатньо міцні. Матеріал розуміє, може виділити істотні ознаки, частково встановити логічні зв'язки. Виконує аналогічні художньо- образотворчі завдання (за інструкцією), відтворює кілька основних етапів їх виконання та здійснює контроль за своєю роботою. В окремих випадках потребує допомоги з боку вчителя. Має задовільний рівень правильності та свідомості графічно-композиційних і живописних навичок, володіє традиційними техніками живопису і малюнка. Самооцінка результатів образотворчої діяльності адекватна, мотивується одною істотною ознакою. Достатньо стале зацікавлене ставлення до навчально- пізнавальної і практичної діяльності.
	5	Учень здатний емоційно відчувати та усвідомлювати більшу частину художнього тематичного матеріалу, але знання недостатньо міцні. Матеріал розуміє, може виділити істотні ознаки, частково встановити логічні зв'язки. Правильно виконує за інструкцією аналогічні художньо- образотворчі завдання, відтворює кілька основних етапів їх виконання та здійснює контроль за своєю роботою. В окремих випадках потребує допомоги з боку вчителя. Має задовільний рівень правильності та свідомості графічно-композиційних і живописних навичок. Самооцінка результатів образотворчої діяльності адекватна, мотивується одною істотною ознакою. Достатньо стале зацікавлене ставлення до навчально- пізнавальної і практичної діяльності.
	6	Учень здатний емоційно відчувати та усвідомлювати більшу частину художнього тематичного матеріалу, але знання недостатньо міцні. Матеріал розуміє, може виділити істотні ознаки, частково встановити причинно-наслідкові зв'язки. Правильно виконує аналогічні художньо- образотворчі завдання, відтворює кілька основних етапів їх виконання та здійснює контроль за своєю роботою. В окремих випадках потребує контролю та допомоги з боку вчителя. Має задовільний рівень правильності та свідомості графічно- композиційних і живописних навичок. Самооцінка результатів образотворчої діяльності адекватна, мотивується одною істотною ознакою. Достатньо стале зацікавлене ставлення до навчально- пізнавальної і практичної діяльності.
	7	Учень здатний емоційно відчувати та усвідомлювати художній тематичний матеріал у межах вимог навчальної програми. Тематичний художній матеріал розуміє, може виділити істотні ознаки, встановити логічні зв'язки, але не завжди вміє відтворити окремі фрагменти художніх образів. Не завжди обґрунтовано робить висновки та узагальнення. Вміє використовувати набуті знання та уміння для виконання аналогічних художньо-образотворчих завдань. Вказані неточності виправляє самостійно. Відносно нові завдання у різних видах образотворчої діяльності виконує за допомогою вчителя. Контролює власну образотворчу діяльність відповідно до засвоєних структур побудови малюнка. Має достатній рівень правильності та свідомості графічно- композиційних і живописних навичок. Самооцінка результатів образотворчої діяльності адекватна, мотивується декількома істотними ознаками. Має виразне стійке позитивне ставлення до навчально- пізнавальної та практичної діяльності.
	8	Учень в основному повністю відтворює матеріал, визначений навчальною програмою. Тематичний художній матеріал сприймає цілісно, усвідомлює та емоційно відчуває. Виділяє істотні ознаки, встановлює логічні зв'язки, виявляє асоціативні зв'язки з життєвими явищами, мотивовано аргументує власне ціннісно-естетичне ставлення. Вміє самостійно й адекватно (з елементами творчості та

		уяви на етапі задуму і етапі його реалізації) використовувати в аналогічних умовах засоби художньої виразності у різних видах образотворчої діяльності. Контролює власну образотворчу діяльність відповідно до засвоєних структур зв'язної побудови малюнка, виправляє помічені та вказані помилки. Має достатньо високий рівень правильності та свідомості графічно-композиційних і живописних навичок. Самооцінка результатів образотворчої діяльності адекватна, мотивується декількома істотними ознаками. Має виразне стійке позитивне ставлення до навчально- пізнавальної і практичної діяльності.
	9	Учень здатний активно, цілеспрямовано та емоційно сприймати, відчувати та узагальнено усвідомлювати художній тематичний матеріал у межах вимог навчальної програми. Тематичний художній матеріал повністю розуміє, виділяє основну думку твору, істотні ознаки, встановлює причинно- наслідкові зв'язки, виявляє асоціативні зв'язки і порівняння з життєвими явищами (іншими видами мистецтв), мотивовано аргументує власне емоційно-ціннісне ставлення. Вміє самостійно й адекватно (з елементами новизни, творчості та уяви на етапі задуму і етапі його реалізації) використовувати відповідні засоби художньої виразності у різних видах образотворчої діяльності. Контролює власну образотворчу діяльність відповідно до засвоєних структур зв'язної побудови малюнка. Має достатньо високий рівень правильності та свідомості графічно-композиційних і живописних навичок. Самооцінка результатів образотворчої діяльності адекватна, мотивується декількома істотними ознаками. Має виразне стійке позитивне ставлення до навчально- пізнавальної і практичної діяльності.
	10	Учень (учениця) має міцні знання програмового матеріалу, але, аналізуючи художні твори, допускає несуттєві неточності у формулюваннях та використанні спеціальної художньої термінології, не завжди обґрунтовано може довести свою точку зору на художні явища в процесі їх сприймання, не завжди вміє відтворити окремі фрагменти художніх образів. Вказані неточності може виправляти самостійно
	11	Учень (учениця) володіє тематичним художнім матеріалом у межах програми, вміє використовувати набуті знання, уміння і здібності у нових художньо-творчих завданнях, виявляє знання спеціальної художньої термінології, їх усвідомлення та міцність, уміння систематизувати, узагальнювати, аналізувати твори візуального (образотворчого) мистецтва, асоціювати їх з творами інших мистецтв та життєвими явищами, застосовувати набуті знання в образотворчій діяльності
	12	Учень (учениця) має міцні, ґрунтовні знання тематичного художнього матеріалу (жанри, митці, твори образотворчого мистецтва) у межах програми, здатний систематизувати, узагальнювати, свідомо сприймати та відтворювати візуальні образи, широко застосовувати асоціативні зв'язки між творами образотворчого мистецтва, творами інших мистецтв та життєвими явищами. Учень (учениця) свідомо послуговується мовою візуального мистецтва у роздумах, висновках та узагальненнях щодо сприймання художніх образів, має достатньо високий рівень художньо-мистецького мислення у розвитку світопізнання і світовідчуття; самостійно використовує набуті художні вміння, навички та власні здібності в художній діяльності

Таблиця 2

Сформованість життєвої компетентності

– спілкується рідною, державною мовою;
– комунікативно взаємодіє з дорослими з питань художньо-практичної діяльності (звернутися по допомогу зрозумілими для інших та доступними для себе способами);
– здатний емоційно сприймати художні твори;
– має уявлення про форму, розмір, колір предметів та об'єктів зображення;
має базові навички роботи з художніми матеріалами та інструментами;
дотримується інструкцій дорослого стосовно виконання практичних робіт;
здатний малювати за допомогою різних нескладних художніх технік і матеріалів.

Види оцінювання та процедура перевірки

Система оцінювання навчальних досягнень учнів з порушеннями інтелектуального розвитку ґрунтується винятково на позитивному ставленні до кожного з них, незалежно від природних здібностей до образотворчої діяльності. Оцінюється не рівень недоліків, а рівень досягнень учня у порівнянні з його попередніми досягненнями, що забезпечує цілеспрямоване формування мотиваційного, когнітивного, ціннісного та діяльнісного компонентів ключових та предметних компетентностей.

Основними видами оцінювання є *тематичне* (відповідно до тем навчальної програми, за якою працює вчитель) та *підсумкове* (наприкінці семестру і навчального року). *Поточне оцінювання* на кожному уроці не є обов'язковим, хоча й може здійснюватися за бажанням учителя, при цьому мають забезпечуватися заохочувальна, стимулююча або діагностично-корекційна функції.

Основною одиницею оцінювання є навчальна тема. Принцип тематичності забезпечує систематичність оцінювання навчальних досягнень. *Тематичному оцінюванню* підлягають основні результати вивчення теми малювання з натури, тематичного малювання, декоративного малювання, бесіди про образотворче мистецтво.

Кожну оцінку вчитель повинен мотивувати, доводити до відома учня, виділяючи при цьому стимулюючі фактори успіхів і шляхи подолання окремих недоліків. Якщо знання та вміння учня повністю відповідають певному рівню, ставиться найвищий бал цього рівня, у разі наявності окремих недоліків – оцінка знижується відповідно до їх кількості на 1-2 бали.

Підсумкову оцінку (семестрову, річну), що виставляється учневі на підставі поточного і тематичного оцінювання, варто розглядати як оцінку, що відбиває кінцевий результат роботи учня протягом семестру (навчального року), а не середньо-арифметичний бал, виведений суто механічно. При цьому слід враховувати рівень та характер динаміки навчальних досягнень учнів з

образотворчого мистецтва, але завжди на користь учня.

МУЗИЧНЕ МИСТЕЦТВО

Особливості оцінювання навчальних досягнень учнів з порушеннями інтелектуального розвитку, що виходять з мети навчання предмету «Музичне мистецтво», зумовлюють його багатофункціональність та єдність діагностичної, коригувальної, стимулюючо-мотиваційної, навчальної, виховної, розвивальної функцій.

Об'єктами оцінювання та перевірки досягнень є рівень сформованості основних освітніх компетенцій:

- загальнокультурної компетенції;
- предметної компетенції та компетенції особистісного самовдосконалення;
- комунікативної компетенції;
- інформаційної та навчально-пізнавальної компетенції;
- ціннісно-сенсової компетенції;
- загально-предметної та загально-культурної компетенції.

В основі системи оцінювання результатів навчання з даного предмета превалює позитивне ставлення до кожного учня, рівень його особистісних досягнень, а не рівень його недоліків і прорахунків. Індивідуальний та диференційований підходи до оцінювання теж мають надзвичайно важливе значення, адже спеціальні художні здібності (музичний слух, відчуття ритму, вокальні дані, образне сприймання, уява тощо) впливають на освітні результати учнів.

Комплексна перевірка та оцінка, яка інтегрує результати всіх структурних компонентів навчально-практичної та культурознавчої діяльності учнів, дають змогу вчителю об'єктивно та гуманно оцінити учнів з різними ступенями художніх здібностей і ставлення до навчання, активністю, ініціативністю.

Структурні компоненти навчально-практичної та культурознавчої діяльності:

Змістовий компонент - техніко-виконавські та художньо-образні знання, обсяг яких зазначений програмою з музичного мистецтва:

- загальне уявлення про музику, як вид мистецтва;
- види музичного мистецтва (народна музика, професійна музика. Взаємодія музики з іншими видами мистецтва - образотворче мистецтво, архітектура, література, театр, цирк тощо);
- елементарна обізнаність про музичні жанри (камерно-вокальна музика, жанри хорової музики, камерно-інструментальна музика, симфонічна музика).

- музика народів, котрі проживають на території України (білорусів, поляків, кримських татар, молдаван, росіян, болгар, угорців, румун та ін.), музика народів світу;
- образний зміст музики:
- музика XVI – XVIII століття, музика XIX – XX століття, сучасна музика;
- музичне мистецтво в нашому житті, новаторство в музичному мистецтві.

Операційно-організаційний компонент – дії, способи дій, вміння, навички, діяльність

- предметні (відповідно до змісту навчального предмету «Музичне мистецтво»);

- загальнонавчальні (аналізувати, планувати, організовувати, контролювати процес і результати виконання завдання, вміння користуватися підручником та іншим приладдям), розумові (порівнювати, класифікувати, узагальнювати);

- практичні навички та вміння – виконання дій та завдань музично-естетичного характеру.

Емоційно-мотиваційний компонент - ставлення до навчально-практичної діяльності.

Ставлення оцінюються за:

- характером і силою (байдуже, недостатньо виразне, позитивне, позитивно-зацікавлене, сильно виражене позитивне);
- дієвістю (від пасивного-споглядального до активно дієвого);
- сталістю(короткочасна, епізодична, достатньо стала, високий рівень стабільності).

Зазначені характеристики змістового, операційно-організаційного та емоційно-мотиваційного компонентів навчання дитини покладено в основу визначення рівнів навчальних досягнень в учнів з порушеннями інтелектуального розвитку з навчального предмета «Музичне мистецтво»: I – початковий, II – середній, III – достатній, та характеристики навчальних досягнень із зазначенням бального оцінювання (таблиця 1). Відповідно для учнів з порушеннями інтелектуального розвитку помірного ступеня – рівні: I – початковий, II – середній, III – достатній; характеристики навчальних досягнень і сформованості життєвої компетентності (таблиця 2).

Загальна характеристика рівнів навчальних досягнень учнів з порушеннями інтелектуального розвитку легкого ступеня

I рівень – початковий

Учень (учениця) сприймає музичні твори на частковому рівні, не має сформованого художньо-образного мислення, елементарних навичок та вмінь у практичній музичній діяльності. Ставлення до навчання байдуже або й негативне, потребує пильного контролю та допомоги вчителя.

II рівень – середній

Учень (учениця) здатний сприймати музичні твори, хоч і не розуміє їх

художньо-образної сфери, знає елементи музичної термінології. Має здатність виконувати окремі музичні твори – пісні, котрі мають конкретну словесну умову, ставлення до навчання зацікавлене, стає.

III рівень – достатній

Учень (учениця) сприймає і виконує музичні твори, досить повно аналізує художньо образний зміст твору, хоч робить мало узагальнень; достатньо володіє спеціальною музичною термінологією. Ставлення до навчання стає, виразне, позитивне.

IV рівень – високий

Учень (учениця) володіє стійкою позитивною мотивацією щодо пізнання музичних явищ, встановлення їх зв'язку з життєвими явищами та творами інших мистецтв; має ґрунтовні знання тематичного музичного матеріалу у межах програми; вільно оперує спеціальною термінологією; виявляє нестандартність художньообразного мислення, самостійно використовує набуті знання та вміння в музичній діяльності на уроках та у позаурочний час.

Таблиця 1

Рівень	Бали	Характеристика навчальних досягнень учнів з порушеннями інтелектуального розвитку легкого ступеня
Початковий	1	Учень (учениця) частково та фрагментарно сприймає та виконує музичні твори, небагатослівно їх характеризує, демонструє слабо сформоване художньо-образне мислення, елементарні навички та вміння у практичній музичній діяльності.
	2	Учень (учениця) володіє незначною частиною тематичного матеріалу, має слабо сформований рівень сприйняття музичних творів, виявляє певні вміння й навички, володіє незначною частиною спеціальної музичної термінології, словниковий запас дозволяє викласти думку на елементарному рівні.
	3	Учень (учениця) здатний сприймати та виконувати окремі фрагменти музичних творів із конкретним образно-художнім змістом, знає незначну частину музичного матеріалу; володіє обмеженим термінологічним запасом.
Середній	4	Учень (учениця) виявляє знання і розуміння основних тематичних положень, але не завжди вміє самостійно зробити порівняння, висновок щодо прослуханої чи виконаної музики.
	5	Учень (учениця) здатний сприймати й виконувати музичні твори, але робить не переконливі висновки, не послідовно викладає свої думки, допускає термінологічні помилки, не достатньо володіє спеціальною музичною термінологією.
	6	Учень (учениця) знає найважливіший тематичний музичний матеріал, але знання не стійкі, спостерігаються помітні позитивні зміни у музичній діяльності учнів, уміє сприймати і виконувати музичні твори.
Достатній	7	Учень (учениця) уміє сприймати і виконувати музичні твори, аналізує художньо-образний зміст твору, але домінує конкретне мислення, йому бракує власних висновків, асоціацій, узагальнень; не завжди вміє поєднувати музичні твори та життєві явища.
	8	Учень (учениця) уміє сприймати та виконувати музичні твори, досить повно аналізує художньо-образний зміст твору, але має стандартне мислення, йому бракує власних висновків, асоціацій, узагальнень, не завжди вміє поєднувати музичні твори та життєві

		явища; недостатньо володіє спеціальною музичною термінологією при аналізі музичних явищ
	9	Учень (учениця) виявляє достатнє засвоєння тематичного музичного матеріалу, але допускає неточності у використанні спеціальної музичної термінології, які потребують зауваження чи коригування, трапляються поодинокі недоліки у виконанні музичного твору й художньо-образному оформленні своїх роздумів про прослухану музику; не завжди самостійно систематизує та узагальнює музичний матеріал
Високий	10	Учень (учениця) має міцні знання програмового матеріалу, але, аналізуючи музичні твори, допускає несуттєві неточності у формулюваннях, при використанні спеціальної музичної термінології, а також під час виконання музичних творів, у більшості випадків уміє обґрунтовано довести свою думку про музичні явища, йому важко виконати окремі фрагменти музичного твору. Указані неточності може виправляти самостійно
	11	Учень (учениця) володіє тематичним музичним матеріалом у межах програми, уміє використовувати набуті знання, уміння і здібності у нових музичних завданнях, демонструє знання спеціальної музичної термінології, їх усвідомлення та міцність, уміння систематизувати, узагальнювати, інтерпретувати музичні твори, асоціювати їх з творами інших мистецтв та життєвими явищами, застосовувати здобуті знання в музичній діяльності
	12	Учень (учениця) має глибокі, ґрунтовні знання тематичного музичного матеріалу у межах програми, здатний узагальнювати, сприймати та виконувати музичні твори, застосовувати асоціативні зв'язки між музичними творами, творами інших мистецтв і життєвими явищами; свідомо використовувати спеціальну музичну термінологію в роздумах, висновках та узагальненнях про прослуханий чи виконаний твір, пропонує нетипові, цікаві художньо-творчі уявлення; рівень світосприйняття та світовідчуття мистецького мислення достатньо високий; самостійно використовує набуті знання, уміння та здібності в музичній діяльності

Таблиця 2

Сформованість життєвої компетентності	
— має уявлення про загальнолюдські, естетичні та художні цінності; — намагається спілкуватися рідною, державною мовою; — знає елементи музичної грамоти, правила акустики; — застосовує набуті вокально-хорові навички; — виконує прості завдання музично-інтонаційного змісту; — виявляє власні художні інтереси; — здатний організовувати власну художню творчу діяльність, свій час для пізнання, сприймання музичного мистецтва; — співпрацює у команді (групі); — бере участь у культурно-мистецьких проектах, відвідує заклади культури і мистецтва; — демонструє повагу до своєї культури і традицій, Батьківщини.	

Враховуючи сучасні вимоги та підходи до організації освітнього процесу, ідеї розвиткового навчання, загально дидактичні принципи, реалізуючи їх шляхом розвитку емоційного, адекватного сприймання музики учнями з інтелектуальними порушеннями у процесі включення їх у різні види естетичної діяльності, потрібно добирати ігрові, креативні форми контролю. При цьому тематичне оцінювання

залишається основним. Підсумкове оцінювання проводиться наприкінці навчального року, а поточне виконує стимулюючу функцію.

Гуманність і доброзичливість у спілкуванні з кожним учнем – наріжний камінь (підґрунтя) системи оцінювання навчальних досягнень учнів зазначеної категорії.

ТРУДОВЕ НАВЧАННЯ (5-10 класи)

Об'єктом оцінювання в процесі професійно-трудового навчання учнів 5-10 класів з порушеннями інтелектуального розвитку є структурні компоненти їх навчально-практичної діяльності, а саме:

1. **Знання** (техніко-технологічні), обсяг яких визначений програмою з трудового навчання для дітей з порушеннями інтелектуального розвитку:
 - знання про результат праці (вироби, їхні деталі та ін.);
 - знання про предмет праці: матеріали (пластичні, паперові, природні, текстильні, конструктивні), заготовки, напівфабрикати та ін.;
 - знання про засоби праці: інструменти, вимірювальні прилади (мірка, лінійка), допоміжні, та ін.;
 - знання про трудові дії (розкачати, приліпити, приклеїти, накреслити, відрізати, пришити, розмітити, вирізати та ін.) та послідовність їх виконання.

Знання оцінюються за:

- а) повнотою,
- б) правильністю,
- в) усвідомленістю (розуміння та виділення головного; вербалізація (за можливістю) у вигляді відтворення (переказ) чи пояснення).

2. **Практичні навички та вміння:** виконання трудових дій та завдань. Оцінці підлягають:

- 1) виконання трудових дій;
- 2) вміння організовувати робоче місце і підтримувати порядок на ньому під час занять;
- 3) вміння дотримуватись правил безпечної праці та санітарно-гігієнічних вимог.

Практичні навички та вміння оцінюються за:

- а) рівнем сформованості (виконує за зразком, поясненням, інструкцією, за аналогією, в нових ситуаціях);
- б) самостійністю виконання (контроль, допомога: *практична* – спільне виконання дії з учителем, показ дії; *вербальна* – повторний інструктаж, аналіз, пояснення завдання, запитання, підказка, вказівка.
- в) якістю виробу (виконаної роботи).

3. **Ставлення до навчально-практичної діяльності.**

Ставлення оцінюється за:

- а) характером (байдуже, недостатньо виразне позитивне, зацікавлене, виразне позитивне);

б) дієвістю (від споглядального (пасивного) до дієвого);

в) сталістю (від епізодичного до сталого).

Характеристики знань, навичок та вмінь, ставлення до навчально-практичної діяльності дитини покладаються в основу визначення рівнів досягнень з трудового навчання (І – початковий, II – середній, III – достатній) та критеріїв оцінювання навчальних досягнень, відповідних їм оцінок у балах (див. таблицю 1). Відповідно, для учнів з порушеннями інтелектуального розвитку помірного ступеня – рівні (І – початковий, II – середній, III – достатній) та характеристики навчальних досягнень (див. таблицю 2).

**Загальна характеристика рівнів навчальних досягнень
учнів з порушеннями інтелектуального розвитку легкого ступеня
I рівень – початковий.**

Учень з допомогою вчителя розпізнає (показує) об'єкт вивчення. Трудове завдання важко розуміє навіть після спільного з учителем аналізу змісту завдання (зразка та ін.), його пояснення. Виконує трудові дії спільно з учителем. Ставлення до навчально-практичної діяльності байдуже. Потребує стимуляції, постійного контролю та значної допомоги щодо виконання трудового завдання, організації робочого місця, виконання санітарно-гігієнічних вимог та вимог техніки безпеки.

II рівень – середній.

Учень відтворює в основному більшу частину навчального матеріалу. Матеріал розуміє, може визначити в ньому головне. Трудове завдання в основному розуміє. Виконує аналогічні трудові завдання та відтворює з допомогою спосіб його виконання. Трудові дії виконує в основному правильно. Виготовлений виріб (виконана робота) має достатній для використання за призначенням рівень якості. Ставлення до навчально-практичної діяльності не завжди стало зацікавлене. Діяльність учня не завжди цілеспрямована, потребує контролю та допомоги педагога щодо поетапності виконання завдання, організації робочого місця, дотримання санітарно-гігієнічних правил та техніки безпеки.

III рівень – достатній.

Учень відтворює матеріал, визначений навчальною програмою. Матеріал та трудове завдання розуміє. Виконує аналогічні трудові завдання. Відносно нові трудові завдання виконує з допомогою вчителя. Трудові дії виконує правильно. Виготовлений виріб має достатній рівень якості. Діяльність учня цілеспрямована, потребує часткової допомоги педагога щодо організації робочого місця, дотримання санітарно-гігієнічних вимог та правил техніки

безпеки. Ставлення до навчально-практичної діяльності стає та позитивне.

IV рівень – високий.

Учень відтворює матеріал, визначений навчальною програмою. Може, пояснити спосіб виконання трудового завдання. Виконує аналогічні трудові завдання, пояснює спосіб їх виконання, здійснює самоконтроль. Користується наочною опорою – зразком, інструкційною картою, схематичними малюнками у підручнику з трудового навчання. Відносно нові трудові завдання виконує за допомогою вчителя. Виготовлений виріб повністю відповідає еталону. Організація робочого місця, дотримання правил безпеки та санітарної гігієни відповідають вимогам. Стає, виразно позитивне ставлення до навчально-практичної діяльності.

Таблиця 1

Рівень	Бали	Характеристика навчальних досягнень учнів з порушеннями інтелектуального розвитку легкого ступеня
Початковий	1	Учень (учениця) за допомогою вчителя розпізнає об'єкт вивчення. Ставлення до навчально-практичної діяльності байдуже. Потребує стимуляції та постійної значної допомоги щодо виконання трудових дій, завдання, організації робочого місця, виконання санітарно-гігієнічних вимог та техніки безпеки.
	2	Учень (учениця) має уявлення про об'єкт вивчення і за допомогою вчителя розпізнає його. Спільно з учителем виконує окремі трудові дії. Ставлення до навчально-практичної діяльності байдуже. Потребує стимуляції та постійної значної допомоги щодо виконання трудових дій, завдання, організації робочого місця, дотримання санітарно-гігієнічних вимог та техніки безпеки.
	3	Учень (учениця) має уявлення про об'єкт вивчення і за допомогою вчителя фрагментарно відтворює його ознаки. Спільно з учителем виконує трудові дії, прості завдання. Має байдуже або слабковиражене позитивне ставлення до навчально-практичної діяльності. Потребує стимуляції та постійної значної допомоги щодо виконання трудових дій, завдання, організації робочого місця, дотримання санітарно-гігієнічних вимог та техніки безпеки.
Середній	4	Учень (учениця) не завжди правильно відтворює більшу частину навчального матеріалу. Матеріал розуміє. За допомогою вчителя може визначити в ньому головне. Трудове завдання в основному розуміє. В цілому правильно виконує аналогічне трудове завдання, відтворює (переказує) спосіб його виконання. В основному правильно виконує окремі трудові дії. Виготовлений виріб (виконана робота) має достатню для використання за призначенням якість. Достатньо стає зацікавлене ставлення до навчально-практичної діяльності. Цілеспрямованість, поетапність виконання завдання, організація робочого місця, дотримання санітарно-гігієнічних правил та техніки безпеки в основному відповідають вимогам, в окремих випадках потребують контролю та допомоги.
	5	Учень (учениця) в основному правильно відтворює більшу частину навчального матеріалу. Матеріал розуміє, може визначити в ньому головне. Трудове завдання в основному розуміє. Правильно виконує аналогічне трудове завдання та відтворює спосіб його виконання. Окремі трудові дії виконує в основному правильно. Виготовлений виріб (виконана робота) має задовільну якість. Достатньо стає зацікавлене ставлення до навчально-практичної діяльності. Цілеспрямованість, поетапність виконання завдання, організація робочого місця, дотримання санітарно-гігієнічних правил та техніки безпеки в основному відповідають вимогам, в окремих випадках потребують контролю та допомоги.
	6	Учень (учениця) правильно відтворює більшу частину навчального матеріалу. Матеріал розуміє, може визначити в ньому головне, частково пояснити. Трудове завдання в

		основному розуміє. Правильно виконує аналогічне трудове завдання, відтворює (переказує) спосіб його виконання. Окремі трудові дії виконує в основному правильно, але повільно. Виготовлений виріб (виконана робота) має достатню якість. Достатньо стало цікавлене ставлення до навчально-практичної діяльності. Цілеспрямованість, поетапність виконання завдання, організація робочого місця, дотримання санітарно-гігієнічних правил та техніки безпеки в основному відповідають вимогам, в окремих випадках потребують контролю та допомоги.
Д о с т а т н й	7	Учень (учениця) не завжди точно відтворює матеріал, визначений навчальною програмою. Може визначити в ньому головне. Трудове завдання розуміє. Виконує аналогічні трудові завдання. Відносно нові трудові завдання виконує за допомогою вчителя. Правильно виконує окремі трудові дії. Виготовлений виріб (виконана робота), при наявності незначних відхилень, має достатньо високу якість. Цілеспрямованість, поетапність виконання трудового завдання, організація робочого місця, дотримання санітарно-гігієнічних правил та техніки безпеки відповідають вимогам. Виразне стійке позитивне ставлення до навчально-практичної діяльності.
	8	Учень (учениця) в основному правильно відтворює матеріал, визначений навчальною програмою. Може визначити в ньому головне. Трудове завдання розуміє. Виконує аналогічні трудові завдання. Відносно нові трудові завдання виконує за допомогою вчителя. Може відтворити (переказати) спосіб його виконання. Трудові дії виконує правильно. Виготовлений виріб (виконана робота) має достатньо високу якість. Цілеспрямованість, поетапність виконання трудового завдання, організація робочого місця, дотримання санітарно-гігієнічних правил та техніки безпеки відповідають вимогам. Виразне стійке позитивне ставлення до навчально-практичної діяльності.
	9	Учень (учениця) правильно відтворює матеріал, визначений навчальною програмою. Може визначити в ньому головне. Трудове завдання розуміє. Виконує аналогічні та відносно нові трудові завдання, пояснює спосіб їх виконання. Трудові дії виконує правильно.
В и с о к и й	10	Учень (учениця) володіє засвоєними знаннями та уміннями і застосовує їх у нестандартних ситуаціях; з допомогою учасників проекту і учителя проектує та виконує всі види запланованих робіт. Виготовлений виріб (виконана робота) має високу якість. Цілеспрямованість, поетапність виконання трудового завдання, організація робочого місця, дотримання санітарно-гігієнічних правил та техніки безпеки відповідають вимогам. Виразне стійке позитивне ставлення до навчально-практичної діяльності.
	11	Учень (учениця) володіє глибокими знаннями і навичками з предмета, аргументовано використовує їх у нестандартних ситуаціях, знаходить і аналізує додаткову інформацію; самостійно проектує та виконує всі види запланованих робіт, допускаючи при цьому незначні відхилення у технологічних операціях.
	12	Учень має глибокі знання. Добре володіє практичними уміннями та навичками. Аргументує, узагальнює, робить логічні висновки при вивченні навчального матеріалу. Учень виконує завдання на високому рівні. Вміє працювати з різними джерелами знань. Об'єкт проектної роботи виконує з високою якістю.

Таблиця 2

Сформованість життєвої компетентності	
– дотримується інструкцій та правил безпеки та поведінки у майстерні, кабінеті з професійно-трудового навчання; – взаємодіє з дорослими та однолітками у процесі виготовлення виробу та трудового завдання (вміє звернутися по допомогу, повідомити про проблему у виготовленні виробу зрозумілим для інших способом).	

- має уявлення про основні прийоми обробки матеріалів;
- відтворює предметно-практичні дії за аналогією;
- має сформовані елементарні побутові навички;
- має уявлення про самообслуговування, дотримується правил гігієни і безпечної поведінки у побуті;
- має елементарні комунікативні навички.

Видами оцінювання навчальних досягнень учнів з порушеннями інтелектуального розвитку є *поточне, тематичне* та *підсумкове*.

Система оцінювання навчальних досягнень учнів з порушеннями інтелектуального розвитку ґрунтується винятково на позитивному ставленні до кожного з них, незалежно від природних здібностей до художньо-трудової діяльності. Оцінюється не рівень недоліків, а рівень досягнень учня у порівнянні з його попередніми досягненнями, що забезпечує цілеспрямоване формування мотиваційного, когнітивного, ціннісного та діяльнісного компонентів ключових та предметних компетентностей.

Основними видами оцінювання є *тематичне* (відповідно до тем навчальної програми, за якою працює вчитель) та *підсумкове* (наприкінці семестру і навчального року). *Поточне оцінювання* на кожному уроці не є обов'язковим, хоча й може здійснюватися за бажанням учителя, при цьому має виконувати заохочувальну, стимулюючу або діагностико-коригуючу функції.

Підсумкову оцінку (семестрову, річну), що виставляється учневі на підставі поточного і тематичного оцінювання, варто розглядати як оцінку, що відбиває кінцевий результат роботи учня протягом семестру (навчального року). При цьому слід враховувати рівень та характер динаміки навчальних досягнень учнів з трудового навчання, мотивації до професійно-трудової діяльності.

ОСНОВИ ЗДОРОВ'Я

Навчання з предмета «Основи здоров'я» має на меті опанування учнями знань про здоров'я людини, виховання свідомого ставлення до власного здоров'я, формування здорового способу життя, здоров'язбережувальних та здоров'яформувальних навичок, ортобіотичної, життєвої компетентностей, опанування навичками безпечної для особистого здоров'я та здоров'я оточуючих поведінки.

Пріоритетним напрямом предмета «Основи здоров'я» вважається набуття певних вмінь запобігати нещасним випадкам шляхом формування свідомого ставлення до особистого здоров'я та безпеки оточуючих.

Об'єктами оцінювання в учня у процесі вивчення предмету є передусім структурні компоненти його навчально-практичної (процес учіння) та здоров'язбережувальної діяльності, а саме:

1. **Змістовий компонент** – знання про здоров'я людини, здоровий спосіб життя, безпечну для здоров'я поведінку як об'єкт вивчення (уявлення, поняття, явище тощо, в т. ч. про правила, засоби перетворення об'єкта, про вимоги до результату; про складові та послідовність виконання завдання як одиниці навчальної діяльності тощо).

Змістовий компонент конкретизується відповідно до змісту навчання навчального предмета «Основи здоров'я», що вивчається у 5-10 класах.

При оцінці підлягають аналізу наступні характеристики знань:

- повнота (від фрагментарного відтворення навчального матеріалу до відтворення матеріалу у повному обсязі);
- правильність (від не завжди точного до правильного відтворення навчального матеріалу);
- усвідомленість (від розуміння в основному, переказу, до вміння пояснити, виокремити головне та другорядне);
- застосування знань: адекватність; самостійність в умовах різної міри новизни (за зразком, аналогічні, відносно нові); надання допомоги.

2. **Операційно-організаційний компонент** – дії, способи дій (вміння, навички), діяльність:

а) предметні (відповідно до змісту навчального предмету «Основи здоров'я»);

б) розумові (порівнювати, абстрагувати, класифікувати, узагальнювати тощо) та загальнонавчальні (аналізувати, планувати, організовувати, контролювати процес і результати виконання завдання, діяльності в цілому; вміння користуватися підручником та іншими доступними джерелами інформації);

в) практичні навички та вміння – виконання дій та завдань здоров'язбережувального характеру, готовності адекватно діяти у разі

наближення чи виникнення небезпек, умінь і навичок свідомого прийняття рішень.

При оцінці підлягають аналізу наступні характеристики дій:

- правильність;
- швидкість (норми часу визначає вчитель).

Також слід враховувати особливості виконання завдань, а саме:

- розуміння завдання;
- рівень новизни умов завдання (за зразком, аналогічне, відносно нове);
- самостійність виконання (контроль, допомога: практична – спільне виконання дії з вчителем, показ дії; вербальна – повторний інструктаж, аналіз, пояснення завдання, запитання, підказка, вказівка; загальна – стимулювання, підтримка, схвалення, активізація уваги);
- усвідомленість способу виконання завдання (від переказу до пояснення);
- якість виконаної роботи;
- цілеспрямованість, поетапність виконання тощо.

3. **Емоційно-мотиваційний компонент** – ставлення до навчання. При оцінюванні підлягають аналізу наступні його характеристики:

- характер і сила (байдуже, недостатньо виразне позитивне, зацікавлене, виразне позитивне),
- дієвість (від споглядального (пасивного) до дієвого),
- сталість (від епізодичного до сталого).

Зазначені характеристики змістового, операційно-організаційного та емоційно-мотиваційного компонентів учіння дитини покладено в основу визначення рівнів навчальних досягнень учнів з порушеннями інтелектуального розвитку з навчального предмета «Основи здоров'я» (I – початковий, II – середній, III – достатній) та характеристики навчальних досягнень із зазначенням бального оцінювання (див. таблицю 1). Відповідно, для учнів з порушеннями інтелектуального розвитку помірного ступеня – рівні (I – початковий, II – середній, III – достатній), характеристики навчальних досягнень та сформованості життєвої компетентності (див. таблицю 2). Визначення таких рівнів зумовлено необхідністю оцінювання в учнів з порушеннями інтелектуального розвитку насамперед самостійного застосування набутих знань, умінь та компетенцій.

Загальна характеристика рівнів навчальних досягнень

учнів з порушеннями інтелектуального розвитку легкого ступеня

I рівень – початковий

Учень (учениця) має елементарні уявлення про об'єкт вивчення і за допомогою вчителя фрагментарно, не завжди точно відтворює його ознаки.

За словесною інструкцією та за зразком і допомогою вчителя виконує окремі дії здоров'язбережувального змісту. Ставлення до навчання байдуже або недостатньо позитивне. Потребує постійного контролю, значної допомоги та

стимулювання з боку вчителя.

II рівень – середній

Учень (учениця) в основному правильно відтворює більшу частину навчального матеріалу. Матеріал розуміє, виокремлює головне, пояснює частково чи за допомогою вчителя. Демонструє достатньо стале зацікавлене ставлення до навчання. Під керівництвом вчителя застосовує здоров'язбережувальні уміння і навички за аналогією. Не систематично дотримується основних правил здорового способу життя. Потребує допомоги в окремих випадках.

III рівень - достатній

Учень (учениця) правильно відтворює матеріал, визначений навчальною програмою. Матеріал розуміє, виокремлює головне і другорядне, пояснює його на прикладах з підручника та власного досвіду.

За вимогою застосовує здоров'язбережувальні уміння і навички в аналогічних та відносно нових умовах. Здатний відносно самостійно і правильно вирішувати аналогічні та відносно нові завдання здоров'язбережувального змісту. Дотримується правил здорового способу життя, сприймає інформацію щодо здоров'я і безпеки. Демонструє стале, виразно-позитивне ставлення до навчально-практичної діяльності. Потребує підтримки та схвалення в окремих випадках.

IV рівень – високий

Учень (учениця) оперує програмовим матеріалом, пояснює, аналізує й оцінює значимість набутих знань для власного здоров'я і для здоров'я інших; аналізує нестандартні ситуації, встановлює причиннонаслідкові зв'язки між складовими здоров'я та його чинниками, робить висновки, узагальнення, самостійно приймає обгрунтовані рішення; оцінює різну інформацію щодо здоров'я і безпеки, поширює інформацію, отриману з додаткових джерел; застосовує здоров'язбережувальні уміння і навички в нестандартних ситуаціях з елементами творчості; виявляє наполегливість і рішучість щодо власного здоров'я та здоров'я інших, власної поведінки та поведінки інших у нестандартних ситуаціях; дотримується правил здорового способу життя, залучає інших до здорового способу життя.

Таблиця 1

Рівень	Бали	Характеристика навчальних досягнень учнів з порушеннями інтелектуального розвитку легкого ступеня
Початковий	1	Учень (учениця) має фрагментарні уявлення про предмет вивчення. За повної підтримки вчителя частково виконує окремі дії здоров'язбережувального характеру. Дії переважно пасивного характеру. Ставлення до навчання байдуже. Потребує повної підтримки та супроводу з боку вчителя.
	2	Учень (учениця) за допомогою учителя частково розпізнає об'єкт вивчення. Виконує окремі дії здоров'язбережувального змісту на рівні копіювання зразка способу дії. Потребує постійного контролю та стимулювання. Ставлення до навчання байдуже. Поведінка ситуативна.

	3	Учень (учениця) має елементарні уявлення про об'єкт вивчення і за допомогою вчителя фрагментарно, не завжди точно відтворює його ознаки. За словесною інструкцією та за зразком і допомогою вчителя виконує окремі дії здоров'язбережувального змісту. Ставлення до навчання байдуже або недостатньо позитивне. Потребує постійного контролю, значної допомоги та стимулювання з боку вчителя.
Середній	4	Учень (учениця) відтворює (не завжди правильно) значну частину навчального матеріалу. Матеріал здебільшого розуміє. За вказівкою вчителя здатний, але не завжди правильно, виконати окремі дії, прості завдання, відтворити (елементарно переказати) спосіб виконання завдання. Виявляє ознаки позитивного ставлення до здоров'я та власної безпеки в окремих ситуаціях. Епізодично виконує окремі правила здорового способу життя. Потребує ситуативної допомоги, контролю та стимулювання з боку вчителя.
	5	Учень (учениця) в основному правильно відтворює значну частину навчального матеріалу. За допомогою вчителя визначає головне, аналізує практичні ситуації, передбачені програмою. Виконує основні дії здоров'язбережувальних навичок. Виявляє позитивне ставлення до здоров'я та власної безпеки. За допомоги вчителя застосовує здоров'язбережувальні уміння і навички у стандартних ситуаціях. Демонструє зацікавлене ставлення до навчання. Потребує стимулювання вчителя за ситуацією.
	6	Учень (учениця) в основному правильно відтворює більшу частину навчального матеріалу. Матеріал розуміє, виокремлює головне, пояснює частково чи за допомогою вчителя. Демонструє достатньо стале зацікавлене ставлення до навчання. Під керівництвом вчителя застосовує здоров'язбережувальні уміння і навички за аналогією. Несистематично дотримується основних правил здорового способу життя. Потребує допомоги в окремих випадках.
Достатній	7	Учень (учениця) не завжди точно відтворює знання в програмовому обсязі, елементарно пояснює сутність уявлень і понять здоров'язбережувального змісту; за допомогою вчителя аналізує ситуації, передбачені програмою. Під контролем вчителя самостійно виконує дії та завдання в аналогічних умовах. За спрямуванням учителя здатний оцінити стан власного здоров'я і власну поведінку в ситуаціях, передбачених програмою; дотримується основних правил здорового способу життя. Демонструє стале, виразно-позитивне ставлення до навчально-практичної діяльності. Потребує підтримки та схвалення, часткової допомоги.
	8	Учень (учениця) в основному правильно відтворює матеріал, визначений навчальною програмою. Пояснює, виокремлює в ньому головне (суттєве) та другорядне (несуттєве). За незначною допомогою вчителя аналізує нестандартні ситуації та розповідає про шляхи виходу з них. Самостійно застосовує здоров'язбережувальні уміння і навички у стандартних ситуаціях. Виявляє позитивні наміри щодо власного здоров'я і власної поведінки в ситуаціях, передбачених програмою; дотримується правил здорового способу життя, застосовує навички профілактики захворювань і домедичної само- та взаємодопомоги. Демонструє стале, виразно-позитивне ставлення до навчально-практичної діяльності. Потребує підтримки та стимулювання.
	9	Учень (учениця) правильно відтворює матеріал, визначений навчальною програмою. Матеріал розуміє, виокремлює головне і другорядне, пояснює його на прикладах з підручника та власного досвіду. За вимогою застосовує здоров'язбережувальні уміння і навички в аналогічних та відносно нових умовах. Здатний відносно самостійно і правильно вирішувати аналогічні та відносно нові завдання здоров'язбережувального змісту. Дотримується правил здорового способу життя, сприймає інформацію щодо здоров'я і безпеки. Демонструє стале, виразно-позитивне ставлення до навчально-практичної діяльності, свідому громадянську позицію та загальні знання про моделі безпеки під час виникнення побутових, природних, техногенних надзвичайних ситуацій. Потребує підтримки та стимулювання в окремих випадках.

Ви сок ий	10	Учень (учениця) обґрунтовано відповідає на запитання, передбачені навчальною програмою курсу; самостійно аналізує та розкриває суть явищ і процесів, що характеризують здоровий спосіб життя; узагальнює, систематизує, установлює причинно-наслідкові зв'язки; користується джерелами додаткової інформації. За допомогою вчителя розв'язує нестандартні ситуації; виконує практичні дії щодо здорового способу життя й безпечної поведінки, формулює висновки про конкретну оздоровчу діяльність; свідомо користується правилами здорового способу життя й безпечної поведінки. Висловлює оцінні судження про стан здоров'я власного й інших, поведінку свою та інших, міжособистісні стосунки
	11	Учень (учениця) логічно, усвідомлено відтворює навчальний матеріал в межах навчальної програми курсу; самостійно аналізує й розкриває закономірності явищ і процесів, що характеризують здоровий спосіб життя й безпечної поведінки, їх сутність; установлює й обґрунтовує причинно-наслідкові зв'язки; аргументовано переконує в необхідності виконання дій щодо здорового способу життя й безпечної поведінки; самостійно користується джерелами додаткової інформації. Аналізує та обґрунтовує оцінні судження про стан здоров'я власного й інших, наслідки своїх дій, поведінку свою та інших
	12	Учень (учениця) свідомо відтворює й розуміє навчальну інформацію за програмою курсу; може вести дискусію з конкретного питання здорового способу життя й безпечної поведінки з використанням знань суміжних програм; самостійно оцінює та характеризує різноманітні явища та процеси, які розкривають сутність здорового способу життя й безпечної поведінки; самостійно користується різними джерелами інформації, у тому числі й рекомендованими вчителем. Розв'язує проблемні завдання; має здоров'язберігаючі життєві навички; вибирає безпечний варіант розв'язання нестандартної ситуації; визначає мету своїх дій і знаходить альтернативні та вибирає й обґрунтовує оптимальні шляхи її досягнення; оцінює тимчасові та довгострокові наслідки вибраного варіанту; робить обґрунтовані висновки. Виявляє особисту позицію щодо здорового способу життя й безпечної поведінки. Обґрунтовує цінність набутих знань і сформованих розумових і практичних умінь і життєвих навичок для власного здоров'я

Таблиця 2

Сформованість життєвої компетентності

- спілкується рідною, державною мовою;
- дотримується інструкцій дорослого стосовно поведінки у школі, класі, на вулиці, вдома під час надзвичайних подій, що загрожують безпеці;
- комунікативно взаємодіє з дорослими з питань власної життєдіяльності (звернутися по допомогу, повідомити про проблеми здоров'я, про власні потреби зрозумілими для інших та доступними для себе способами), має уявлення про основні вікові особливості індивідуального розвитку підлітків;
- має уявлення про основні вікові особливості індивідуального розвитку підлітків;
- відтворює елементарні дії по догляду за шкірою;
- називає ознаки статевого дозрівання;
- має уявлення про елементарні поняття гігієни статевих стосунків і безпечної поведінки;
- частково вирішує завдання безпечної для здоров'я взаємодії з дорослими та однолітками під час небезпечних ситуацій;
- дотримується інструкцій дорослого стосовно протидії негативному соціальному впливу;
- епізодично виконує практичні дії, що формують способи захисту та піклування про себе та власне здоров'я.

Оцінювання навчальних досягнень учнів здійснюється на основі врахування рівня сформованості здоров'язбережувальної компетентності (дієвість знань, умінь і навичок, вмотивованість до здорового і безпечного способу життя та його дотримання) та передбачає:

- 1) оцінювання у межах матеріалу, визначеного навчальною програмою «Основи здоров'я»;
- 2) оцінювання у межах можливостей засвоєння учнями програмового матеріалу, зумовлених особливостями їхнього психофізичного розвитку;
- 3) оцінювання відповідних розвитку учнів якісних характеристик навчальних досягнень;
- 4) оцінювання за принципом опори на позитивне, тобто врахування рівня досягнень учня, а не його невдач.

Видами оцінювання навчальних досягнень учнів з порушеннями інтелектуального розвитку є *поточне, тематичне та підсумкове*.

Оцінка з основ здоров'я має бути інструментом підтримки і заохочення на досягнення позитивних змін у знаннях, уміннях, мотиваціях і реальній поведінці. Тому необхідно позитивно оцінювати кожний крок учня (учениці), спрямований на:

- 1) підвищення рівня знань про здоров'я і безпеку життєдіяльності, здоровий спосіб життя, уміння використовувати здобуті знання для власної безпеки, зміцнення здоров'я;
- 2) набуття умінь і навичок, що сприяють підвищенню рівня фізичної,

соціальної, духовної та психічної складових здоров'я;

3) позитивне ставлення до здоров'я, дотримання правил здорового і безпечного способу життя, взаємодії з соціумом.

ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА

Оцінювання навчальних досягнень з фізичної культури учнів 5-10 класів з порушеннями інтелектуального розвитку визначає ступінь формування їх здоров'язбережувальної компетентності та передбачає врахування особистих здобутків дітей протягом семестру / навчального року.

Ступінь фізичної підготовленості учня зумовлює рівень навчальних досягнень (початковий, середній, достатній), якість виконання рухової дії та оволодіння теоретичними знаннями – оцінку в балах.

Результати навчальної діяльності учнів основної і підготовчої груп оцінюються за 9-бальною шкалою. Учні, віднесені за станом здоров'я до підготовчої групи, виконують програму основної з обмеженням навантажень, з поступовим освоєнням вправ, за винятком індивідуально протипоказаних фізичних вправ і загальних навчальних нормативів. Учні, віднесені за станом здоров'я до спеціальної медичної групи, займаються за спеціально розробленою навчальною програмою. Оцінювання навчальних досягнень цих учнів здійснюється за параметрами «зараховано» чи «не зараховано». Школярі з інтелектуальними порушеннями помірного ступеня оцінюються вербально, «зараховано» чи «не зараховано», визначається рівень навчальних досягнень учня.

При оцінюванні навчальних досягнень учнів із інтелектуальними порушеннями (легкого та помірного ступенів) враховуються:

- індивідуальні особливості засвоєння змісту навчального матеріалу;
- рівень розвитку рухових якостей, практичних умінь і навичок, технічних показників виконання рухової дії (дій);
- систематичність відвідування уроків;
- активність на уроках з фізичної культури;
- активність у режимних фізкультурно-оздоровчих заходах і у позакласних формах занять фізичною культурою та спортом;
- рівень виконання контрольних завдань, навчальних нормативів, вимог чи тестів (підібраних індивідуально, відповідно до психофізичних можливостей учня);
- рівень засвоєння теоретичної підготовки.

Об'єктом оцінювання навчальних досягнень з фізичної культури учнів є структурні компоненти їх навчально-практичної діяльності:

- 1) *знання* (обсяг визначається навчальною програмою з фізичної культури); вміння застосовувати ці знання на практиці;

2) *рухові навички, вміння* (обсяг визначається навчальною програмою з фізичної культури); вміння застосовувати їх у практичній діяльності;

3) *рівень пізнавальної активності; розвиток пізнавальної діяльності. Знання* та їх застосування на практиці оцінюються за:

повнота / фрагментарність;

рівень усвідомлення (розуміння, виокремлення головного та другорядного тощо);

правильність / неправильність.

Практичні навички, вміння оцінюються за рівнем їх сформованості та вмінням застосовувати їх у практичній діяльності та особистісним прогресом учня у показниках фізичної підготовленості:

виконання стале / епізодичне;

правильність техніки виконання (так / ні);

сформованість рухових навичок (сформовано / не сформовано).

При оцінюванні рівня пізнавальної активності учнів береться до уваги їх ставлення до навчально-практичної діяльності:

байдуже / позитивне;

стале / епізодичне;

систематичність відвідування уроків (так / ні);

підготовленість до уроку (так / ні);

дотримання правил поведінки, гігієни та техніки безпеки на уроці, при проведенні режимних фізкультурно-оздоровчих заходів і позакласних форм занять фізичною культурою та спортом (так / ні); поведінка (задовільна / не задовільна).

активність на уроці, при проведенні режимних фізкультурно-оздоровчих заходів і позакласних форм занять фізичною культурою та спортом (активний / пасивний);

рівень дисциплінованості, старанності на уроці, при проведенні режимних фізкультурно-оздоровчих заходів і позакласних форм занять фізичною культурою та спортом (так / ні);

рівень здатності до співпраці в колективі.

Структурні компоненти навчально-практичної діяльності – основа визначення *рівнів навчальних досягнень учнів* із порушеннями інтелектуального розвитку легкого ступеня (I – початковий, II – середній, III – достатній) та учнів із порушеннями інтелектуального розвитку помірного ступеня (I – початковий, II – середній, III – достатній).

Види оцінювання навчальних досягнень учнів з порушеннями інтелектуального розвитку: поточне, тематичне та підсумкове.

З метою адаптації організму дітей до фізичних навантажень на уроках фізичної культури врахування нормативів та оцінювання не здійснюється в період з 1 вересня по 1 жовтня.

При оцінюванні навчальних досягнень з фізичної культури учнів із порушеннями інтелектуального розвитку (легкого та помірного ступенів) потрібно відзначити важливість індивідуального та диференційованого підходу, індивідуального контролю та регулювання фізичного та психоемоційного навантаження, дотримання індивідуальних медичних протипоказань. Важливим є забезпечення медико-педагогічного спостереження: як контроль за виконанням рухових дій, так і контроль та оперативне регулювання фізичного навантаження учнів відповідно до їх індивідуальних можливостей, що набуває особливого значення при роботі з учнями підготовчої і спеціальної медичних груп.

Загальна характеристика рівнів навчальних досягнень учнів з інтелектуальними порушеннями легкого ступеня

I рівень – початковий.

Учень (учениця) має фрагментарні знання, які не застосовує в практичній діяльності. Конкретні рухові завдання, незважаючи на неодноразові пояснення вчителя, розуміє частково. З допомогою вчителя фрагментарно, неточно відтворює окремі рухові дії, виконує окремі елементи фізичних вправ. Виявляє пасивність на уроці та при проведенні режимних фізкультурно-оздоровчих заходів і позакласних форм занять фізичною культурою та спортом. Зі значною допомогою педагога, періодично узгоджує свої дії з діями інших учнів. Потребує постійного контролю, постійної допомоги та стимулювання з боку педагога як під час підготовки до уроку, так і при проведенні уроку та після нього. За допомогою вчителя дотримується правил поведінки, гігієни та техніки безпеки на уроці фізкультури, при проведенні режимних фізкультурно-оздоровчих заходів і позакласних форм занять фізичною культурою та спортом. Ставлення до навчання байдуже.

II рівень – середній.

Учень (учениця) відтворює більшу частину навчального матеріалу. Здатний періодично застосовувати набуті знання в практичній діяльності, зрідка застосовувати знання в аналогічних умовах. Завдання уроку, після пояснення вчителя, розуміє майже повністю; за допомогою педагога може виокремити головне, другорядне. Потребує допомоги в передбачених навчальною

програмою випадках і в окремих, не передбачених навчальною програмою випадках, та стимулювання діяльності вчителем. Вміє узгоджувати свої дії з діями інших учнів (з допомогою чи під контролем учителя). З допомогою чи під контролем педагога спроможний до співпраці в колективі. Під контролем учителя дотримується правил поведінки, гігієни та техніки безпеки на уроці фізкультури та при проведенні режимних фізкультурно- оздоровчих заходів і позакласних форм занять фізичною культурою та спортом. Ставлення до навчання слабковирадно позитивне, недостатньо дійове та стає.

III рівень – достатній.

Учень (учениця) виконує повністю матеріал, визначений навчальною програмою. Здатний застосувати знання в практичній діяльності. Завдання уроку, після пояснення вчителя, розуміє повністю; може виокремити головне і другорядне. Виявляє активність на уроці, при проведенні режимних фізкультурно-оздоровчих заходів і позакласних форм занять фізичною культурою та спортом. Застосовує знання, вміння й навички в аналогічних та, з допомогою педагога, в частково змінених умовах. Здатний правильно виконувати задані фізичні вправи (під контролем учителя). Потребує допомоги в передбачених навчальною програмою випадках і, періодично, стимулювання діяльності вчителем. Спроможний до співпраці в колективі (під контролем учителя). Дотримується правил поведінки, гігієни та техніки безпеки на уроці фізкультури та при проведенні режимних фізкультурно-оздоровчих заходів і позакласних форм занять фізичною культурою та спортом. Ставлення до навчання стає позитивне чи слабковирадно позитивне, дійове.

Таблиця 1

Рівень	Бали	Характеристика навчальних досягнень учнів з порушеннями інтелектуального розвитку легкого ступеня
	1	Учень (учениця) виявляє звичку до занять фізичною культурою (зі значною допомогою вчителя). Здійснює підготовку до уроку фізичної культури (з допомогою чи зі значною допомогою вчителя). Володіє теоретичними знаннями, передбаченими навчальною програмою (зі значною допомогою вчителя). Дотримується правил поведінки, гігієни та техніки безпеки на уроці, при проведенні режимних фізкультурно-оздоровчих заходів і позакласних занять фізичною культурою та спортом (зі значною допомогою вчителя). Виконує фізичні вправи, передбачені навчальною програмою, меншою мірою; періодично – зі значними відхиленнями від встановлених вимог техніки виконання вправ.
	2	Учень (учениця) виявляє звичку до занять фізичною культурою (з допомогою чи зі значною допомогою вчителя). Здійснює підготовку до уроку фізичної культури (з допомогою вчителя). Володіє теоретичними знаннями, передбаченими навчальною програмою (з допомогою чи зі значною допомогою вчителя). Дотримується правил поведінки, гігієни та техніки безпеки на уроці, при проведенні режимних фізкультурно-оздоровчих заходів і позакласних форм занять фізичною культурою та спортом (з допомогою чи зі значною допомогою вчителя).

		Виконує фізичні вправи, передбачені навчальною програмою, частково; періодично – зі значними відхиленнями від встановлених вимог техніки виконання вправ.
	3	Учень (учениця) виявляє звичку до занять фізичною культурою (з допомогою вчителя). Здійснює підготовку до уроку фізичної культури (за вказівкою чи з допомогою вчителя). Володіє теоретичними знаннями, передбаченими навчальною програмою (з допомогою вчителя). Дотримується правил поведінки, гігієни та техніки безпеки на уроці, при проведенні режимних фізкультурно-оздоровчих заходів і позакласних занять фізичною культурою та спортом (з допомогою вчителя). Виконує фізичні вправи, передбачені навчальною програмою, частково; періодично – з незначними відхиленнями від встановлених вимог техніки виконання вправ.
	4	Учень (учениця) виявляє інтерес та звичку до занять фізичною культурою (за вказівкою чи під контролем учителя). Здійснює підготовку до уроку фізичної культури (за підказкою чи під контролем учителя). Володіє теоретичними знаннями, передбаченими навчальною програмою (за підказкою чи з незначною допомогою вчителя). Дотримується правил поведінки, гігієни та техніки безпеки на уроці, при проведенні режимних фізкультурно-оздоровчих заходів і позакласних форм занять фізичною культурою та спортом (за підказкою чи під контролем учителя). Виконує фізичні вправи, передбачені навчальною програмою, дотримуючись правильної техніки виконання вправ (з допомогою вчителя).
	5	Учень (учениця) виявляє інтерес та звичку до занять фізичною культурою (за підказкою чи під контролем учителя). Здійснює підготовку до уроку фізичної культури (з можливим нагадуванням чи під наглядом учителя). Володіє теоретичними знаннями, передбаченими навчальною програмою (за підказкою вчителя). Дотримується правил поведінки, гігієни та техніки безпеки на уроці, при проведенні режимних фізкультурно-оздоровчих заходів і позакласних занять фізичною культурою та спортом (з можливим нагадуванням чи під контролем учителя). Виконує фізичні вправи, передбачені навчальною програмою, дотримуючись правильної техніки виконання (з незначною допомогою чи з допомогою вчителя).
	6	Учень (учениця) виявляє інтерес та звичку до занять фізичною культурою культури (з можливим нагадуванням чи під наглядом учителя). Здійснює підготовку до уроку фізичної культури (під контролем учителя). Володіє теоретичними знаннями, передбаченими навчальною програмою (з можливим нагадуванням учителя). Дотримується правил поведінки, гігієни та техніки безпеки на уроці, при проведенні режимних фізкультурно-оздоровчих заходів і позакласних занять фізичною культурою та спортом (під контролем учителя). Виконує фізичні вправи, передбачені навчальною програмою, дотримуючись правильної техніки виконання (з незначною допомогою вчителя).
	7	Учень (учениця) виявляє інтерес та звичку до занять фізичною культурою (під контролем учителя). Здійснює підготовку до уроку фізичної культури (під наглядом учителя). Володіє теоретичними знаннями, передбаченими навчальною програмою (з можливим нагадуванням чи під контролем учителя). Дотримується правил поведінки, гігієни та техніки безпеки на уроці, при проведенні режимних фізкультурно-оздоровчих заходів і позакласних форм занять фізичною культурою та спортом (під контролем чи під наглядом учителя). Виконує фізичні вправи, передбачені навчальною програмою, дотримуючись правильної техніки виконання вправ (під контролем учителя).
	8	Учень (учениця) виявляє інтерес та звичку до занять фізичною культурою (під наглядом учителя). Здійснює підготовку до уроку фізичної культури (під спостереженням учителя). Володіє теоретичними знаннями, передбаченими навчальною програмою (під контролем учителя). Дотримується правил поведінки, гігієни та техніки безпеки на уроці, при проведенні режимних фізкультурно-оздоровчих заходів і позакласних занять фізичною культурою та спортом (під спостереженням чи під наглядом учителя). Виконує фізичні вправи, передбачені навчальною програмою, дотримуючись правильної техніки виконання вправ (з можливим нагадуванням чи під наглядом

		учителя).
	9	Учень (учениця) виявляє інтерес та звичку до занять фізичною культурою (під спостереженням учителя). Здійснює підготовку до уроку фізичної культури самостійно. Володіє теоретичними знаннями, передбаченими навчальною програмою (під наглядом учителя). Дотримується правил поведінки, гігієни та техніки безпеки на уроці, при проведенні режимних фізкультурно-оздоровчих заходів і позакласних форм занять фізичною культурою та спортом (під спостереженням учителя). Виконує фізичні вправи, передбачені навчальною програмою, дотримуючись правильної техніки виконання вправ (під наглядом учителя).

Таблиця 2

Сформованість життєвої компетентності	
–орієнтується в спортивному залі, в роздягальні та на спортивному майданчику (з допомогою педагога); –дотримується правил безпеки, поведінки та гігієни при проведенні уроку фізичної культури, при проведенні режимних фізкультурно-оздоровчих заходів і позакласних занять фізичною культурою та спортом (з допомогою педагога); –сприймає звернене мовлення вчителя (за допомогою чи під контролем учителя); –використовує засвоєний словник у межах зрозумілого мовленнєвого матеріалу (з допомогою чи зі значною допомогою педагога); –відповідає (усно, за допомогою жестів) на короткі запитання за темою уроку (з допомогою вчителя); –володіє теоретичними знаннями, передбаченими навчальною програмою (з допомогою чи зі значною допомогою вчителя); –має елементарне уявлення про здоровий спосіб життя; травматизм і його запобігання; профілактику переохолодження, відмороження; допомогу при переохолодженні, відмороженні (з допомогою педагога); –має елементарне уявлення про правильну поставу, її значення для здоров'я людини; профілактику порушень постави; значення фізичних вправ для профілактики порушень постави (з допомогою чи зі значною допомогою педагога); –має елементарне уявлення про основні частини тіла, задіяні при виконанні конкретної вправи (з допомогою чи під контролем учителя); –сприймає використане наочне приладдя (кіно-, відеозапис, фотографії, піктограми, плакати, таблички тощо) (з допомогою чи під контролем учителя); –виконує команди та рекомендації учителя (під контролем учителя); –узгоджує свої дії з діями інших учнів (з допомогою чи під контролем учителя).	